

Katarzyna PŁONKA-BIELENIN

***GŁOSA DO WYROKU
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU
ADMINISTRACYJNEGO W POZNANIU
Z DNIA 7 MARCA 2013 R.,
SYGN. AKT IV SA/PO 1081/12,
OPUBLIKOWANA W CENTRALNEJ
BAZIE ORZECZEŃ SĄDÓW
ADMINISTRACYJNYCH¹***

1. Głosowany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu ma nie tylko istotne znaczenie praktyczne, ale również doniosłe znaczenie dla rozważań teoretycznych w zakresie dopuszczalności zwoływania sesji rady gminy pod nieobecność przewodniczącego rady. W ww. wyroku Sąd wskazał, że wyłączne prawo do zwoływania sesji rady gminy ma jej przewodniczący, a w sytuacji gdy nie może on zwołać sesji rady, czynność tę może wykonać w jego zastępstwie wyznaczony przez niego wiceprzewodniczący. Sąd wskazał, iż wykładnia zdania drugiego art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. z 2001 r. nr 142, poz. 1591 ze zm., obecnie tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) nie może jednak prowadzić do obejścia bezwzględnie obowiązujących przepisów o swobodzie zwoływania sesji rady gminy

¹ Uzasadnienie dostępne na stronie internetowej <http://orzeczenia.nsa.gov.pl/doc/E5B5AA2E61> (dostęp – 22.04.2016).

wbrew woli przewodniczącego, pod jego nieobecność. W związku z tak doniosłą materią ww. orzeczenia Sądu uzasadnione staje się zajęcie stanowiska dotyczącego trafności wskazanego rozstrzygnięcia.

Problematyka zwoływania sesji rady gminy pod nieobecność przewodniczącego, ponieważ tego dotyczy ww. wyrok Sądu, nie była dotychczas przedmiotem licznych wypowiedzi doktryny, co nie oznacza, że tematyka ta nie była w ogóle przedmiotem zainteresowań doktrynalnych².

2. Jak wynika z opisu stanu faktycznego sprawy, wojewoda, działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (dalej: u.s.g.), wydał rozstrzygnięcie nadzorcze, w którym orzekł o nieważności uchwały rady gminy w sprawie odwołania radnej z funkcji przewodniczącej rady gminy ze względu na istotne naruszenie prawa.

W uzasadnieniu wojewoda wskazał, iż do przewodniczącej rady gminy wpłynął wniosek o zwołanie sesji nadzwyczajnej, który podpisało 8 radnych. Przedmiotem sesji miało być podjęcie uchwały w sprawie odwołania przewodniczącej rady gminy. W dniu złożenia wniosku przewodnicząca rady gminy przebywała jako pielęgniarka na kolonii dziecięcej i nie mogła podjąć żadnych czynności w celu zwołania sesji nadzwyczajnej. Wiceprzewodniczący rady podpisał pismo zwołujące sesję nadzwyczajną rady gminy. W porządku obrad sesji przewidziano podjęcie wyłącznie jednej uchwały w sprawie odwołania przewodniczącej rady gminy. Następnie odbyła się sesja nadzwyczajna rady gminy prowadzona przez wiceprzewodniczącego rady. Przewodnicząca rady gminy była obecna na sali obrad i oświadczyła radnym, że nie upoważniła wiceprzewodniczącego rady do zwołania tej sesji, po czym opuściła salę. Wiceprzewodniczący rady gminy nie wystąpił do przewodniczącej o udzielenie upoważnienia do zwołania sesji zgodnie ze Statutem Gminy. Wojewoda stwierdził, iż w przedstawionym stanie faktycznym wiceprzewodniczący rady nie miał uprawnienia do zwołania sesji nadzwyczajnej, a dokonując jej zwołania, naruszył przepisy art. 19 ust. 2 oraz 20 ust. 1 u.s.g. oraz przepisy Statutu Gminy.

Wojewoda podkreślił, że rada gminy może podejmować ważne prawne rozstrzygnięcia należące do jej właściwości jedynie na sesji rady rozumianej jako wspólne posiedzenie radnych w miejscu i czasie określonym przez przewodniczącego rady. Zebranie się nawet wszystkich radnych

² A. Szewc, *Komentarz do art. 19 ustawy o samorządzie gminnym*, (w:) G. Jyż, Z. Pławecki, A. Szewc, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, Stan prawny 2012.07.31*, LEX.

w określonym miejscu i czasie w celu omówienia określonych spraw leżących w zakresie właściwości rady gminy, z inicjatywy innej osoby niż przewodniczący rady, nie może więc być uznane za sesję. Zatem zwołanie sesji przez osobę nieuprawnioną nie daje również radzie gminy legitymacji do podjęcia prawnie wiążącej uchwały. Z tego powodu sesja nadzwyczajna rady gminy została zwołana przez osobę do tego nieuprawnioną, co w sposób rażąco narusza art. 19 ust. 2 oraz 20 ust. 1 u.s.g. oraz skutkuje nieważnością podjętej na niej uchwały w sprawie odwołania radnej z funkcji przewodniczącej rady gminy.

3. W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu rada gminy zaskarżyła w całości rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego. Wojewódzki Sąd Administracyjny w glosowanym wyroku z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 1081/12 oddalił skargę.

4. W ocenie Sądu Administracyjnego istotą sporu między gminą a organem nadzoru było ustalenie, czy uchwała rady gminy w przedmiocie odwołania radnej z funkcji przewodniczącej rady gminy jest ważna w sytuacji podjęcia jej na sesji nadzwyczajnej zwołanej i prowadzonej przez wiceprzewodniczącego rady gminy, który nie został upoważniony do zwołania sesji i jej prowadzenia przez przewodniczącą rady gminy.

Argumentacja, którą kierował się Sąd, podejmując glosowane orzeczenie, sprowadza się do następujących argumentów: 1) Skarga została wniesiona przez radę gminy reprezentowaną przez wiceprzewodniczącego rady. Rada gminy, działając na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 u.s.g. oraz art. 3 § 2 pkt 7 PostAdmU, podjęła uchwałę w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze do Sądu Administracyjnego, upoważniając do dokonania tej czynności procesowej oraz do podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania skarżącej rady gminy przez wiceprzewodniczącego rady. Sąd, rozpoznając sprawę, miał na uwadze, że w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg, których przedmiotem jest uchwała rady gminy, zdolność procesową (art. 26 § 1 w zw. z art. 28 § 1 i art. 32 PostAdmU) ma wójt (burmistrz, prezydent miasta), chyba że w sprawie zachodzą okoliczności szczególne, których nieuwzględnienie mogłyby prowadzić do pozbawienia rady gminy prawa do ochrony sądowej. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zaistniały tego rodzaju szczególne okoliczności, przedstawione w piśmie pełnomocnika procesowego skarżącej, świadczące o istniejącej różnicy stanowisk pomiędzy wójtem gminy a radą, czego rezultatem była odmowa podpisania przez wójta skargi oraz pełnomocnictwa proce-

sowego. Sąd, kierując się dążeniem do zapewnienia skarżącej możliwości ochrony sądowej jej interesu prawnego, uznał, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy skarga wniesiona została w sposób prawidłowy i powinna ona skutkować dokonaniem oceny rozstrzygnięcia nadzorczego z punktu widzenia jego zgodności z prawem; 2) Uchwała w przedmiocie odwołania radnej z funkcji przewodniczącej rady gminy podjęta została na nadzwyczajnej sesji rady zwołanej przez jej wiceprzewodniczącego bez uprzedniego uzyskania upoważnienia ze strony przewodniczącej rady gminy. Stosownie do art. 20 ust. 1 u.s.g. rada gminy obraduje na sesjach zwoływanych przez przewodniczącego w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. Do zawiadomienia o zwołaniu sesji dołącza się porządek obrad wraz z projektami uchwał. Zadaniem przewodniczącego zgodnie z art. 19 ust. 2 u.s.g. jest organizowanie pracy rady oraz prowadzenie jej obrad; 3) Zgodnie z wykładnią art. 19 ust. 2 u.s.g. przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego, co jednak nie miało miejsca w rozpoznawanej sprawie. Ogólną zasadną jest jednak zwoływanie sesji rady gminy przez jej przewodniczącego. Wyjątkiem od tej reguły jest umożliwienie przez ustawodawcę zgłoszenia inicjatywy w przedmiocie zwołania sesji przez inne podmioty, o których stanowi art. 20 ust. 3 u.s.g., w określonym w tym przepisie trybie. Nawet w trybie nadzwyczajnym sesja rady gminy zwoływana jest przez jej przewodniczącego. Zwołanie sesji rady gminy w trybie niezgodnym z przepisami u.s.g. nie może prowadzić do uznania, że tą drogą radni mogą w sposób wiążący podejmować rozstrzygnięcia zastrzeżone do kompetencji rady gminy. Za odbywanie sesji nie mogą być uznane spotkania radnych, które zostały zwołane przez nieuprawnioną podmiot, niezależnie od tego, jakie powody zadecydowały o potrzebie zebrania się radnych; 4) Uchwały rady gminy podjęte na sesji zwołanej przez osobę nieuprawnioną naruszają art. 20 u.s.g., a w konsekwencji stanowią istotne naruszenie przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwały, które powinno skutkować stwierdzeniem jej nieważności. Pogwałcenie przepisów regulujących procedurę jej podjęcia, a więc m.in. niezgodne z prawem zwołanie sesji rady oraz prowadzenie obrad rady przez osobę nieuprawnioną, stanowi istotne naruszenie prawa; 5) Podjęcie uchwały na sesji zwołanej przez osobę nieuprawnioną uzasadnia stwierdzenie jej nieważności. W ocenie Sądu wojewoda w rozstrzygnięciu nadzorczym w sposób zgodny z prawem stwierdził nieważność uchwały, wskazując, że została ona podjęta z naruszeniem art. 19 ust. 2 i art. 20 ust. 1 u.s.g.

Wojewoda prawidłowo ustalił, że wiceprzewodniczący rady gminy nie wystąpił do przewodniczącej o udzielenie upoważnienia do zwołania sesji zgodnie z postanowieniami Statutu Gminy. Z tego względu zwołanie sesji przez osobę nieuprawnioną nie dawało radzie gminy legitymacji do podjęcia prawnie wiążącej uchwały. Wojewoda jednocześnie podkreślił, że podjął rozstrzygnięcie nadzorcze ze względów procesowych, nie oceniając motywów, jakimi kierowała się grupa radnych, która opowiedziała się za odwołaniem ze stanowiska przewodniczącej rady gminy.

5. Mając na uwadze ww. przesłanki, Wojewódzki Sąd Administracyjny uznał, że sformułowane w skardze zarzuty są niezasadne. Sąd jednoznacznie podkreślił, że prawo do zwoływania sesji rady gminy ma wyłącznie jej przewodniczący, a w sytuacji gdy nie może on zwołać sesji rady, czynność tę może wykonać w jego zastępstwie wyznaczony przez niego wiceprzewodniczący. Zaprezentowany sposób pojmowania zdania drugiego art. 19 ust. 2 u.s.g. nie może prowadzić do obejścia bezwzględnie obowiązujących przepisów o sposobie zwoływania sesji rady gminy wbrew woli jej przewodniczącego, pod jego nieobecność. Regulacja ta o charakterze wyjątkowym nie powinna służyć rozwiązywaniu konfliktów, jakie pojawiły się wewnątrz rady gminy. Sąd trafnie wskazał, iż celem tej regulacji jest zapewnienie funkcjonowania rady gminy w sytuacjach szczególnych, gdy przewodniczący z powodów zdrowotnych, czy też innych – losowych, obiektywnie rzecz ujmując, nie może organizować pracy rady i prowadzić jej obrad. O trybie i sposobie odwołania przewodniczącego rady gminy stanowi wprost art. 19 ust. 4 u.s.g. Sąd podzielił również pogląd, że zwołanie nadzwyczajnej sesji rady gminy w trybie art. 20 ust. 3 u.s.g jest obowiązkiem jej przewodniczącego, jeżeli tylko wniosek taki zostanie złożony przez wójta albo co najmniej 1/4 ustawowego składu rady gminy. Do zawiadomienia o zwołaniu sesji dołącza się porządek obrad wraz z projektami uchwał. Okoliczność ta nie zmienia jednak w jakikolwiek sposób oceny zgodności z prawem rozstrzygnięcia nadzorczego, ponieważ nie zaistniała ona w stanie faktycznym wskazanej wyżej sprawy i nie była przedmiotem oceny przez sąd administracyjny.

Biorąc pod uwagę dokonaną wykładnię znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów u.s.g. i działając na podstawie art. 151 PostAdmU, Sąd oddalił skargę.

6. Postawiona teza głosowanego wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w pełni zasługuje na aprobatę. Stosownie do treści art. 19 ust. 2 u.s.g. zadaniem przewodniczącego jest wyłącznie organizowanie pracy rady

oraz prowadzenie jej obrad. Przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego. W przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem. Dokonując wykładni literalnej art. 19 ust. 2 u.s.g., niewątpliwie należy przyjąć, iż prawo zwoływania sesji należy do wyłącznych zadań przewodniczącego. Ustawodawca w zdaniu drugim ust. 2 art. 19 u.s.g. daje przewodniczącemu uprawnienie do wyznaczenia wiceprzewodniczącego w zakresie wykonywania swoich zadań. Zatem prawo do zwoływania sesji rady gminy ma wyłącznie jej przewodniczący, a w sytuacji gdy nie może on zwołać sesji rady, czynność tę może wykonać w jego zastępstwie wyznaczony przez niego wiceprzewodniczący. Zaprezentowany sposób pojmowania zdania drugiego art. 19 ust. 2 u.s.g. nie może prowadzić do obejścia bezwzględnie obowiązujących przepisów o sposobie zwoływania sesji rady gminy wbrew woli jej przewodniczącego, pod jego nieobecność.

Sąd słusznie zważył, że zadaniem przewodniczącego, zgodnie z art. 19 ust. 2 u.s.g., jest organizowanie prac rady oraz prowadzenie jej obrad. Przewodniczący rady gminy w ramach swoich kompetencji może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego. Należy podkreślić, iż przewodniczący może skorzystać ze swojego uprawnienia i wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego, co jednak nie miało miejsca w rozpoznawanej sprawie. Zatem ogólną zasadą jest zwoływanie sesji rady gminy przez przewodniczącego, a nie przez inne podmioty.

Stosownie do art. 20 ust. 1 u.s.g. rada gminy obraduje na sesjach zwoływanych przez przewodniczącego w miarę potrzeby, nie rzadziej jednak niż raz na kwartał. Do zawiadomienia o zwołaniu sesji dołącza się porządek obrad wraz z projektami uchwał. Jak zostało wskazane w doktrynie, sesja rady gminy to wspólne posiedzenie ogółu radnych, o sformalizowanym charakterze. Sformalizowane są kwestie zarówno podmiotu upoważnionego do zwołania sesji, jak i częstotliwości posiedzeń, trybu zwołania, przedmiotu prowadzonych obrad, w tym podejmowania uchwał. Zatem tylko na sesji mogą zapadać wiążące rozstrzygnięcia i mogą być wyrażane stanowiska oraz opinie rady³.

Wyjątkiem od wskazanej zasady jest umożliwienie przez ustawodawcę zgłoszenia inicjatywy w przedmiocie zwołania sesji rady przez inne pod-

³ por. Z. Niewiadomski, W. Grzelczak, *Ustawa o samorządzie terytorialnym*, Warszawa 1990, s. 24.

mioty, o czym stanowi art. 20 ust. 3 u.s.g. w trybie określonym w tym przepisie. Stosownie do treści art. 20 ust. 3 u.s.g. na wniosek wójta lub co najmniej 1/4 ustawowego składu rady gminy przewodniczący obowiązany jest zwołać sesję na dzień przypadający w ciągu 7 dni od dnia złożenia wniosku. Zwołana w ten sposób sesja rady gminy określana jest w doktrynie mianem sesji nadzwyczajnej. Przedmiotem takiej sesji powinny być jednak sprawy pilne, które nie mogą zostać załatwione w trybie zwyczajnym⁴.

Niewątpliwie należy zgodzić się z poglądem, iż nawet w trybie nadzwyczajnym sesja rady gminy jest zwoływana przez przewodniczącego rady. Z tego powodu w orzecznictwie sądowym przyjmowany jest pogląd, iż uchwały rady gminy, które zostały podjęte na sesji zwołanej przez nieuprawnioną osobę, naruszają treść art. 20 u.s.g., a w konsekwencji stanowią istotne naruszenie przepisów regulujących procedurę uchwalania uchwały, które powinno skutkować stwierdzeniem jej nieważności. Naruszenie przepisów regulujących procedurę podjęcia uchwały, a więc m.in. niezgodne z prawem zwołanie sesji rady gminy i prowadzenie jej obrad przez nieuprawnioną osobę, uzasadnia stwierdzenie nieważności podjętej uchwały. Podjęcie uchwały na sesji zwołanej przez osobę nieuprawnioną uzasadnia stwierdzenie jej nieważności⁵. Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że uprawnienie przysługujące przewodniczącemu rady gminy w przedmiocie prowadzenia obrad ma istotne konsekwencje prawne, a mianowicie uchwała rady gminy jest nieważna, jeżeli została podjęta w głosowaniu, któremu przewodniczyła nieuprawniona osoba⁶.

Zgodnie z brzmieniem art. 19 ust. 2 u.s.g. w przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem. W świetle powyższego wskazany przepis nie pozwala na scedowanie uprawnień ustawowo przypisanych przewodniczącemu, a w razie jego nieobecności – wiceprzewodniczącemu, na inną osobę, w tym najstarsze-

⁴ A. Szewc, *Komentarz do art. 20 ustawy o samorządzie gminnym*, (w:) A. Szewc, G. Jyż, Z. Pławecki, *Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz*, Warszawa 2012, s. 301.

⁵ Wyrok NSA z dnia 10.01.2002 r., sygn. akt II SA 1244/01.

⁶ Wyrok WSA w Krakowie 2007.11.06, III SA/Kr 784/07, LEX nr 340471; także R. Hauser, Z. Niewiadomski (red.), *Ustawa o samorządzie gminnym, Komentarz z odniesieniami do ustaw o samorządzie powiatowym i samorządzie województwa*, Warszawa 2011, s. 222.

go wiekiem radnego obecnego na danej sesji rady. Sytuacja taka możliwa jest wyłącznie w przypadku wskazanym w art. 19 ust. 7 u.s.g.⁷

Wskazane wyżej osoby reprezentują także radę gminy na zewnątrz, co oczywiście nie jest równoznaczne z reprezentowaniem gminy, ponieważ zgodnie z zastrzeżeniem zawartym w art. 31 u.s.g. reprezentowanie gminy należy do zadań wójta (burmistrza, prezydenta miasta). Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 6 grudnia 2007 r. „Przewodniczącemu rady gminy jako organowi wewnętrznemu rady przysługuje w sprawach o charakterze publicznoprawnym uprawnienie do reprezentowania rady na zewnątrz. Okoliczność, że w postępowaniu sądowoadministracyjnym rada gminy, będąca stroną postępowania była reprezentowana przez jej przewodniczącego, który nie legitymował się odrębnym upoważnieniem udzielonym mu przez ten organ w formie uchwały do reprezentowania rady w tym postępowaniu nie stanowi przyczyny do stwierdzenia nieważności tego postępowania zarówno na podstawie art. 183 § 2 pkt 2 (z uwagi na nie należyte umocowanie pełnomocnika strony), jak i na podstawie art. 183 § 2 pkt 5 PostAdmU (z uwagi na pozbawienie strony możliwości obrony jej praw)”⁸. Stanowisko to jest rozwinięciem postanowienia NSA z dnia 14 czerwca 2007 r., w którym przyjęto, iż przepisy ustawy o samorządzie gminnym, tworząc konstrukcję nadzoru, która jest oparta o kontrolę legalności działalności każdego z organów gminy, czyli rady bądź wójta, wyposażały każdego z nich w uprawnienie do decydowania o możliwości zaskarżenia rozstrzygnięcia nadzorczego do sądu administracyjnego. Niewątpliwie przyjąć należy, iż w takich sprawach w imieniu rady gminy może wystąpić podmiot upoważniony przez radę, przede wszystkim jej przewodniczący, który z mocy art. 19 ust. 2 u.s.g. organizuje pracę rady. Jak zostało dalej wskazane w postanowieniu NSA, w przypadku gdy rada gminy podejmie uchwałę o zaskarżeniu rozstrzygnięcia nadzorczego do sądu administracyjnego i w związku z tym upoważni przewodniczącego rady do wniesienia skargi do sądu, to podmiot ten staje się *sui generis* pełnomocnikiem rady i nie można w tym przypadku skutecznie dowodzić, że skarga wniesiona przez przewodniczącego rady gminy jest z tego powodu niedopuszczalna⁹.

⁷ Rozstrz. n. wojew. zachodniopomorskiego 2013.01.02, NK.3.4131.483.2012.KJ, Zacho.2013/299.

⁸ Wyrok NSA W-wa 2007.12.06, II OSK 1456/07, LEX nr 460513.

⁹ Postanow. NSA W-wa 2007.06.14, II OSK 706/07, LEX nr 360197.

Sąd słusznie przyjął, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy skarga wniesiona przez radę gminy reprezentowaną przez wiceprzewodniczącego rady jest wniesiona w sposób prawidłowy i powinna ona skutkować dokonaniem oceny rozstrzygnięcia nadzorczego wojewody z punktu widzenia jego zgodności z prawem.

Rada gminy, działając na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 u.s.g. oraz art. 3 § 2 pkt 7 PostAdmU, podjęła uchwałę w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, upoważniając do dokonania tej czynności procesowej oraz do podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania skarżącej rady gminy wiceprzewodniczącego rady. W postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg, których przedmiotem jest uchwała rady gminy, zdolność procesową (art. 26 § 1 w zw. z art. 28 § 1 i art. 32 PostAdmU) ma wójt (burmistrz, prezydent miasta), chyba że w sprawie zachodzą okoliczności szczególne, których nieuwzględnienie mogłyby prowadzić do pozbawienia rady gminy prawa do ochrony sądowej¹⁰. Jak słusznie przyjął Sąd, w niniejszej sprawie zaistniały tego rodzaju szczególne okoliczności, przedstawione w piśmie pełnomocnika procesowego skarżącej, świadczące o istniejącej różnicy stanowisk pomiędzy wójtem gminy a radą, czego rezultatem była odmowa podpisania przez wójta skargi oraz pełnomocnictwa procesowego. W celu zapewnienia skarżącej możliwości ochrony sądowej jej interesu prawnego Sąd słusznie uznał, że skarga wniesiona przez wiceprzewodniczącego została wniesiona w sposób prawidłowy i powinna skutkować dokonaniem oceny rozstrzygnięcia nadzorczego z punktu widzenia jego zgodności z prawem.

W świetle powyższego glosowany wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 1081/12 w pełni zasługuje na aprobatę.

¹⁰ Uchwała NSA z dnia 13.11.2012 r., sygn. akt I OPS 3/12, baza orzeczeń NSA.